

Stellingen

behorende bij het proefschrift

“The role of aldosterone and aldosterone blockade in hypertension”

1. Primair hyperaldosteronisme is een frequente oorzaak van secundaire hypertensie (dit proefschrift).
2. De aldosteron-renine ratio heeft een matige sensitiviteit voor primair hyperaldosteronisme wanneer de aangeraden afkapwaarde wordt gebruikt (dit proefschrift).
3. De reproduceerbaarheid van de aldosteron-renine ratio als screeningtest voor primair hyperaldosteronisme is beperkt (dit proefschrift).
4. Behandeling met aldosteronreceptorantagonisten is een effectieve manier om de bloeddruk te verlagen bij patiënten met moeilijk behandelbare hypertensie, maar het effect is kleiner dan retrospectieve studies suggereren (dit proefschrift).
5. Het bloeddrukverlagend effect van aldosteronreceptorantagonisten is niet te voorspellen aan de hand van activiteit van het renine-angiotensine systeem, het serumkalium of het gebruik van antihypertensieve medicatie (dit proefschrift).
6. Stimulatie van de (pro)renine-receptor in bijnierschorscellen door (pro)renine leidt niet tot stimulatie van aldosteronsynthese en verklaart de “aldosterondoorbraak” die soms wordt gezien bij langdurig gebruik van angiotensine-converterend enzymremmers of angiotensine-receptorblokkers derhalve niet (dit proefschrift).
7. Leefstijladviezen, met name beperking van keukenzoutinname, vormen de basis van de behandeling van hypertensie, ook bij patiënten met primair hyperaldosteronisme (Pimenta *et al.*, *Hypertension*. 2009;54:475-481; Takakuwa *et al.*, *Hypertension Research*, 2002;25:737-742).
8. De diagnostiek en behandeling van primair hyperaldosteronisme bij katten laat zien dat dieren soms ook kunnen profiteren van onderzoeksresultaten verkregen bij mensen in plaats van andersom (Djajadiningrat-Laanen *et al.*, *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 2011;13:641-650).
9. De introductie van de polypil is overbodig, voldoende inname van water volstaat (Van der Hoek *et al.*, *Ned Tijdschr Geneesk*. 2013;157:A5687).
10. Ondanks het feit dat de urineproductie een belangrijke klinische parameter is bij de zorg voor ernstig zieke patiënten, zijn veel artsen onvoldoende in staat hun eigen vochtbalans op peil te houden (Solomon *et al.*, *BMJ* 2010;341:c6761).
11. Computer says no! (*Little Britain*)

Pieter Jansen
Rotterdam, 12 juni 2013